

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/21-01/110
URBROJ: 354-01/21-6
Zagreb, 16. veljače 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Karmele Dešković i Alice Brandt, članica, u žalbenom predmetu pokrenutom po žalbi žalitelja Elicom d.o.o., Zagreb, OIB: 76370234816, u odnosu na odluku o poništenju za Grupu 2 u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s tri gospodarska subjekta na razdoblje od 2 (dvije) godine, broj objave: 2020/S 0F2-0033305, predmet nabave: hitne intervencije na instalacijama (po grupama), naručitelja Grad Zagreb, Zagreb, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13 i 74/14 i 98/19) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, dalje: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Elicom d.o.o., Zagreb, kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Elicom d.o.o., Zagreb, za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Zagreb, Zagreb, objavio je dana 21. rujna 2021. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje i dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s tri gospodarska subjekta na razdoblje od 2 (dvije) godine, broj objave: 2020/S 0F2-0033305, predmet nabave: hitne intervencije na instalacijama (po grupama). Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda gdje su kao kriteriji određeni cijena ponude (90%) i vrijeme odaziva (10%).

U predmetnom postupku za Grupu 2 dostavljena je jedna ponuda, koju je naručitelj ocijenio neprihvatljivom te je dana 28. siječnja 2021. godine donio odluku o poništenju postupka javne nabave za Grupu 2.

Na predmetnu odluku o poništenju postupka javne nabave za Grupu 2 urednu žalbu je dana 8. veljače 2021. godine putem sustava e-Žalba ovome tijelu izjavio ponuditelj Elicom d.o.o., Zagreb.

Žalitelj u žalbi osporava zakonitost postupka pregleda i ocjene ponuda, odnosno osporava razloge vlastitog isključenja te predlaže poništenje odluke o poništenju postupka javne nabave za Grupu 2 i traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu osporava osnovanost žalbenih navoda u cijelosti i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju te pregledu i ocjeni ponuda, odluke o poništenju postupka javne nabave za Grupu 2 te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da naručitelj nije postupio na zakonit način, sukladno odredbama ZJN 2016 i dokumentacije o nabavi kada je isključio ponudu žalitelja iz postupka nabave i donio pobijanu odluku o poništenju. Naime, žalitelj navodi da je naručitelj dana 7. prosinca 2020. godine izvršio dohvat podataka u odnosu na žalitelja vezano uz dokazivanje odsutnosti osnova za isključenje prema točki 3.1.2. dokumentacije o nabavi, putem EOJN RH, modul „Dohvat iz registara RH“, prilikom čega je dohvatio potvrdu Porezne uprave temeljem koje je utvrdio kako u odnosu na žalitelja, na navedeni datum postoji porezni dug u iznosu od ukupno 625.498,93 kuna te je nastavno na to saznanje naručitelj sukladno članku 263. stavak 2. ZJN 2016 od žalitelja tražio pojašnjenje dohvaćene potvrde Porezne uprave. Žalitelj navodi da je na zahtjev naručitelja odgovorio dostavom dokumenata kojima je dokazao da na strani žalitelja ne postoji porezni dug na dan 7. prosinca 2020. godine, odnosno da je dostavio pojašnjenje u kojem je naveo kako je na navedeni datum ispunio sve obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza, odnosno javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi porezna uprava. Žalitelj navodi da je u prilogu pojašnjenja dostavio dokaz o plaćanju predmetnog poreznog dugovanja na dan 7. prosinca 2020. godine (nalozi za plaćanje), iz kojeg je razvidno da je žalitelj dana 7. prosinca 2020. godine platio sva porezna dugovanja, te potvrdu Porezne uprave od 9. prosinca 2020. godine iz koje je razvidno da žalitelj na dan 9. prosinca 2020. godine nema poreznih dugovanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. Međutim, ističe žalitelj, naručitelj nije prihvatio dostavljenu dokumentaciju i pojašnjenje žalitelja, te je dana 19. siječnja 2021. godine zatražio od Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, provjeru je li žalitelj imao dug na dan 7. prosinca 2020. godine, odnosno je li na taj dan dug podmiren. Žalitelj navodi da iako je uz dostavljeno pojašnjenje naručitelju dostavio i dokaz o uplati poreznog dugovanja upravo na dan 7. prosinca 2020. godine, naručitelj ne dostavlja Poreznoj upravi taj dokaz, već samo potvrdu od 7. prosinca 2020. godine dohvaćenu putem EOJN RH, te Porezna uprava daje očitovanje kako su dugovanja iskazana na potvrdi od 7. prosinca 2020. godine podmirena 8. prosinca 2020. godine pa stoga žalitelj smatra kako se naručitelj nije pridržavao načela javne nabave kada uz zahtjev Poreznoj upravi nije dostavio i dokaz da je žalitelj dužna porezna davanja platio upravo 7. prosinca 2020. godine. Žalitelj smatra da je naručitelj pogrešno utvrdio činjenično i pravno stanje u odnosu na porezni dug žalitelja pretjeranim formalističkim tumačenjem odredbi ZJN 2016, a na štetu žalitelja, budući da je iz dokumentacije koju je žalitelj dostavio naručitelju, prvenstveno dokaza o uplati dužnih poreznih davanja na dan 7. prosinca 2020. godine, razvidno da je žalitelj na dan 7. prosinca 2020. godine izvršio plaćanje svih dužnih poreznih obveza te je stoga naručitelj, cijeneći dostavljeni dokaz o uplati poreznih davanja i sve dokaze međusobno, morao i trebao utvrditi kako na strani žalitelja nije ostvaren razlog za isključenje. Žalitelj također upućuje na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl.br. UsII-196/20 od 9. srpnja 2020. godine, iz koje, kako navodi, jasno proizlazi da naručitelji ne bi smjeli suviše formalističkim tumačenjem odredbi ZJN 2016 i bez sagledavanja konkretne pravne situacije u kontekstu ostalih mjerodavnih propisa objektivnog pravnog poretka, u određenom postupku javne nabave donositi odluke o postojanju razloga za isključenje. Žalitelj upućuje i na rješenje ovog državnog tijela KLASA: UP/II-034-02/20-01/956, URBROJ: 354-01/21-9 od 11. siječnja 2021. godine te navodi da se u tom postupku radilo o sličnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, a da je ovo državno tijelo u navedenom postupku prihvatio žalbu žalitelja uz obrazloženje da je žalitelj platio porezni dug na isti dan kada je dohvaćena potvrda Porezne uprave, te kako ta uplata nije bila vidljiva odmah isti dan

upravo zbog pravila platnog prometa. Imajući u vidu sve navedeno, žalitelj smatra kako je naručitelj morao uzeti u obzir dostavljeni dokaz o izvršenoj uplati poreznih obveza na dan 7. prosinca 2020. godine te isti cijeliti u kontekstu svih prikupljenih dokumenata, međutim naručitelj je postupio upravo suprotno, te ne samo da nije uzeo u obzir dokaze dostavljene od strane žalitelja, već u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda na niti jednom mjestu ne obrazlaže iz kojeg razloga ne smatra relevantnim dokaz o uplati poreznih obveza na dan dohvata 7. prosinca 2020. godine. Zaključno, žalitelj ističe i kako je od 1. siječnja 2021. godine došlo do promjene kod procesa dohvata potvrda Porezne uprave putem EOJN RH na način da će trenutku kada naručitelj zatraži potvrdu o stanju duga za određenog ponuditelja, ponuditelji (svi registrirani korisnici ponuditelja u EOJN RH) biti informirani putem e-maila da će zahtjev biti dostavljen za pet dana u Poreznu upravu, te će nakon protoka petog dana sustav dostaviti zahtjev u Poreznu upravu. Žalitelj navodi da u slučaju da se takvo pravilo i postupanje EOJN RH primjenjivalo i na ovaj postupak nabave, tada bi plaćanje žalitelja na dan 7. prosinca 2020. godine moralo biti prihvaćeno bez bilo kakve sumnje, te bi u konačnici i na samoj dohvaćenoj potvrdi Porezne uprave za žalitelja bilo iskazano kako ne postoje nepodmirene porezne i druge obveze na strani žalitelja, jer bi ista bila dohvaćena nakon uplate žalitelja. Na ovaj način, kada naručitelj ne prihvaća uplatu žalitelja od dana 7. prosinca 2020. godine, iako se radi o uplati na dan kada je izvršen dohvat, žalitelj je u značajno nepovoljnijoj poziciji nego bi bio da je naručitelj dohvat vršio nakon 1. siječnja 2021. godine.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je radi utvrđivanja nepostojanja osnova za isključenje gospodarskog subjekta, sukladno točki 3.1.2. dokumentacije o nabavi, dohvatom dokaza iz registra RH putem EOJN RH utvrdio da žalitelj na dan 7. prosinca 2020. godine duguje 625.498,93 kuna javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava i to: 509.819,13 kuna poreza na dodanu vrijednost, 114.595,58 kuna poreza na dobit, te 1.084,22 kuna članarine HGK. Naručitelj ističe da je kako bi se otklonio eventualni nesporazum i nesukladnost podataka dobivenih od Porezne uprave, primijenio odredbu članka 263. stavak 2. ZJN 2016 te je žalitelju dana 8. prosinca 2020. godine uputio zahtjev za pojašnjenjem ažuriranih popratnih dokumenata, na način da ukoliko isto ne odgovara stvarnom činjeničnom stanju dostavi potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela kojom dokazuje da ne postoje osnove za isključenje sa stanjem na dan 7. prosinca 2020. godine, na što je žalitelj putem EOJN RH dostavio odgovor na način da je dostavio potvrdu Porezne uprave od 9. prosinca 2020. godine, iz koje je razvidno da žalitelj na dan 9. prosinca 2020. godine nema duga po osnovi javnih davanja, uz koju je dostavio i dopis kojim se očituje da je dana 7. prosinca 2020. godine podmirio porezno dugovanje te je u privitku dostavio i potvrde o plaćanju. Naručitelj je potom dana 19. siječnja 2021. godine uputio Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, zahtjev za provjerom potvrde Porezne uprave dohvaćene putem EOJN RH za žalitelja te je dopisom Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir od 21. siječnja 2021. godine naručitelj obaviješten da je na dan 7. prosinca 2020. godine žalitelj imao evidentirano dugovanje u iznosu od 625.498,93 kuna javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava i to: 509.819,13 kuna poreza na dodanu vrijednost, 114.595,58 kuna poreza na dobit, te 1.084,22 kuna članarine HGK uz napomenu da su navedena dugovanja podmirena dana 8. prosinca 2020. godine. Slijedom navedenog naručitelj je utvrdio da žalitelj nije dokazao da ne postoje osnove za isključenje definirane točkom 3.1.2. dokumentacije o nabavi, te ga je naručitelj bio obavezan isključiti iz postupka javne nabave. Naime, žalitelj je u ESPD-obrascu označio da nema dugovanja s osnova poreznih davanja, ali je naručitelj dohvatom iz registra putem EOJN RH pribavio potvrdu Porezne uprave od 7. prosinca 2020. godine, kojom je utvrđeno da žalitelj ima evidentiran porezni dug. Naručitelj ističe da se Potvrda Porezne uprave od 9. prosinca 2020. godine ne može smatrati relevantnom u konkretnom slučaju s obzirom na to da je na dan 7. prosinca 2020. godine ispunjena pretpostavka za obvezno isključenje žalitelja iz postupka javne nabave. U odnosu na pravno shvaćanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: UsII-196/20 od 9. srpnja 2020. godine, na koje se žalitelj poziva, naručitelj navodi da ono nije relevantno u ovom slučaju s obzirom da se radi o drugačijem činjeničnom stanju,

budući da je u postupku koji je riješen navedenom presudom sporno dugovanje je prestalo prijebojem, a dopisom izdanim od Porezne uprave je utvrđeno da tužitelj na dan dohvata nije imao dugovanja, već je bio u preplati. Također, u odnosu na rješenje ovog državnog tijela KLASA: UP/11-034-02/20-01/956 od 11. siječnja 2021. godine naručitelj navodi da ono nije relevantno za ovaj postupak s obzirom da se radi o drugačijem činjeničnom stanju u kojem je žalitelj uz žabu dostavio potvrdu Porezne uprave u kojoj je jasno navedeno da na dan dohvata nije bilo dugovanja. Zaključno, u odnosu na žaliteljev navod da je u značajno nepovoljnijoj poziciji nego što bi bio da je dohvat izvršen nakon 1. siječnja 2021. godine naručitelj ističe da je takav navod u potpunosti irelevantan i ne može biti razlogom nezakonitosti predmetne odluke.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u odredbe dokumentacije o nabavi te je utvrđeno da je točkom 3.1.2. propisano sljedeće: „Središnje tijelo za nabavu obvezno je isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje: 1. u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, ili 2. u Republici Hrvatskoj ili u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, ako gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Središnje tijelo za nabavu neće isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako mu sukladno posebnom propisu plaćanje obveza nije dopušteno ili mu je odobrena odgoda plaćanja. Navedene odredbe odnose se i na podugovaratelje i na subjekte na čiju se sposobnost gospodarski subjekt oslanja. Ako središnje tijelo za nabavu utvrdi da postoji osnova za isključenje podugovaratelja, zatražiti će od gospodarskog subjekta zamjenu tog podugovaratelja u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana. Središnje tijelo za nabavu će od gospodarskog subjekta zahtijevati da zamijeni subjekt na čiju se sposobnost oslonio radi dokazivanja kriterija za odabir ako utvrdi da kod tog subjekta postoje osnove za isključenje. Dokumenti kojima se dokazuje da ne postoje osnove za isključenje – Gospodarski subjekt je obvezan u ponudi dostaviti ispunjenu europsku jedinstvenu dokumentaciju o nabavi (eESPD) – Dio III. Osnove za isključenje, odjeljak B: Osnove povezane s plaćanjem poreza ili doprinosa za socijalno osiguranje, za svaki gospodarski subjekt koji sudjeluje u postupku javne nabave. Središnje tijelo za nabavu će prije donošenja odluke provjeriti informacije navedene u eESPD kod nadležnog tijela za vođenje službene evidencije o tim podacima sukladno posebnom propisu i zatražiti izdavanje potvrde o tome, uvidom u popratne dokumente ili dokaze koje već posjeduje, ili izravnim pristupom elektroničkim sredstvima komunikacije besplatnoj nacionalnoj bazi podataka na hrvatskom jeziku. Ako se ne može obaviti provjera ili ishoditi potvrda sukladno ovom odlomku, središnje tijelo za nabavu će od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 (pet) dana, dostavi ažurirane popratne dokumente, i to: potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje navedene osnove za isključenje. Smatra se da su dokazi iz članka 265. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi ažurirani ako nisu stariji od dana početka postupka javne nabave. Ako se u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno državi čiji je osoba državljanin ne izdaju dokumenti navedeni dokumenti ili ako isti ne obuhvaćaju sve navedene osnove za isključenje, oni mogu biti zamijenjeni izjavom pod prisegom ili, ako izjava pod prisegom prema pravu dotične države ne postoji, izjavom davatelja s ovjerenim potpisom kod nadležne sudske ili upravne vlasti, javnog bilježnika ili strukovnog ili trgovinskog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno državi čiji je osoba državljanin.“

Uvidom u dokumentaciju predmetnog postupka javne nabave dostupne na EOJN RH utvrđene su sljedeće činjenice, odlučne za ocjenu osnovanosti žalbenog navoda.

U ESPD-obraslu žalitelja navedeno je da je ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje.

Nadalje je utvrđeno da je naručitelj dana 7. prosinca 2020. godine u 15:26 sati putem modula „Dohvat iz registara RH“ pribavio potvrdu Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, kojom je potvrđeno da žalitelj na dan 7. prosinca 2020. godine duguje 625.498,93 kuna

javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava i to: 509.819,13 kuna na ime poreza na dodanu vrijednost, 114.595,58 kuna na ime poreza na dobit te 1.084,22 kuna na ime članarine HGK.

Također je utvrđeno da je naručitelj dana 9. prosinca 2020. godine temeljem članka 263. stavka 2. ZJN 2016 žalitelja pozvao na razjašnjenje potvrde Porezne uprave izdane kroz EOJN RH upitavši ga postoji li na datum izdavanja potvrde Porezne uprave dohvaćene putem EOJN RH (7. prosinca 2020. godine) porezni dug, odnosno jesu li podmirene sve obveze plaćanja javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava.

Nastavno na naručiteljev zahtjev od 9. prosinca 2020. godine utvrđeno je da je žalitelj odgovorio istoga dana dopisom u kojem je naveo da je dug podmiren dana 7. prosinca 2020. godine, a da mu je zbog procedure koja je potrebna da se provede knjiženje potvrda bez duga izdana dana 9. prosinca 2020. godine. U prilogu navedenog dopisa žalitelj je dostavio naloge za plaćanje predmetnog poreznog dugovanja podnesene na dan 7. prosinca 2020. godine, a izvršene na dan 8. prosinca 2020. godine te potvrdu Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir od 9. prosinca 2020. godine kojom se potvrđuje da žalitelj na dan 9. prosinca 2020. godine nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava.

Nadalje je utvrđeno da se naručitelj dana 19. siječnja 2021. godine dopisom obratio Poreznoj upravi, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, zatraživši da mu se razjasni postoji li na datum izdavanja potvrde Porezne uprave dohvaćene putem EOJN RH (7. prosinca 2020. godine) porezni dug na strani žalitelja, odnosno jesu li podmirene sve obveze plaćanja javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava.

Na navedeni zahtjev naručitelja Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, očitovala se dopisom dana 21. siječnja 2021. godine navodeći da je na strani žalitelja dana 7. prosinca 2020. godine postojalo dugovanje na sljedećim kontima: 509.819,13 kuna na ime poreza na dodanu vrijednost, 114.595,58 kuna na ime poreza na dobit te 1.084,22 kuna na ime članarine HGK, te da su navedena dugovanja podmirena dana 8. prosinca 2020. godine. U prilogu dopisa Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, dostavila je izlist Informacijskog sustava Porezne uprave (ISPU).

Iz sadržaja Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda razvidno je da je naručitelj u odnosu na žalitelja utvrdio sljedeće: „Ponuditelj Elicom d.o.o., Zagreb, Štefanovec 138 isključuje se iz postupka za Grupu 2. temeljem čl. 252. st. 1. ZJN 2016 budući ponuditelj nije dokazao da ne postoje osnove za isključenje temeljem toč. 3.1.2. dokumentacije o nabavi. Središnje tijelo je sukladno čl. 262. st. 1. ZJN 2016, kod nadležnog tijela za vođenje službene evidencije Elektroničkog oglasnika javne nabave RH, provjerilo ponuditelja Elicom d.o.o., Zagreb, Štefanovec 138 vezano uz dokazivanje odsutnosti osnova za isključenje prema toč. 3.1.2. dokumentacije o nabavi (Klasa:400-01/20-006/154; Urbroj: 383-20-24). U potvrdi Porezne uprave izdane kroz EOJN RH utvrđen je porezni dug na dan 07.12.2020. g. u iznosu od 625.498,93 kn (509.819,13 kn poreza na dodanu vrijednost, 114.595,58 kn poreza na dobit i 1.084,22 kn članarine H.G.K.). Središnje tijelo je dana 08.12.2020. g. (Klasa:400-01/20-006/154; Urbroj:251-26-23/009-20-22) uputilo ponuditelju zahtjev za razjašnjenjem potvrde Porezne uprave izdane kroz EOJN RH. Ponuditelj je dostavio odgovor na upućeni zahtjev (Klasa: 400-01/20-006/154; Urbroj: 383-20-23), međutim dostavio je potvrdu Porezne uprave 09.12.2020. g. na kojoj je evidentirano kako ponuditelj nema poreznog duga, a ne na dan 07.12.2020. g. Središnje tijelo je dana 19.01.2021. g. uputilo Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir zahtjev za provjerom potvrde Porezne uprave izdane kroz EOJN RH za ponuditelja ELICOM d.o.o., Zagreb, Štefanovec 138 (Klasa:400-01/20-006/154; Urbroj:251-26-04/009-21-28). Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir je dana 22.01.2021. g. (Klasa:400-01/20-006/154; Urbroj:513-21-29) dostavilo očitovanje u kojem je navedeno kako je ponuditelj Elicom d.o.o., Zagreb, Štefanovec 138 na dan 07.12.2020. g. imao dugovanje u iznosu od 509.819,13 kn za porez na dodanu vrijednost, 114.595,58 kn poreza na dobit i 1.084,22 kn članarine H.G.K. S obzirom na navedeno utvrđeno je

kako ponuditelj nije dokazao odsutnost osnova za isključenje prema toč. 3.1.2. dokumentacije o nabavi, te je ponuda sukladno čl. 3. toč. 13. ZJN 2016 ocijenjena neprihvatljivom.“

Odredbom članka 263. stavak 1. ZJN 2016 propisano je da je naručitelj obavezan prije donošenja odluke u postupku javne nabave velike vrijednosti, a u postupcima javne nabave male vrijednosti može, od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana, dostavi ažurirane popratne dokumente u skladu s pododjeljkom 2. i 4. ovoga odjeljka, osim ako već posjeduje te dokumente. Stavkom 2. istog članka propisano je da naručitelj može pozvati gospodarske subjekte da nadopune ili objasne dokumente zaprimljene sukladno pododjeljcima 2. i 4. ovoga odjeljka.

Člankom 265. stavak 1. točka 2. ZJN 2016 propisana je obveza javnog naručitelja da kao dostatan dokaz da ne postoje osnove za isključenje prihvati potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje osnove za isključenje iz članka 252. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 290. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Člankom 301. ZJN 2016. propisano je da javni naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku javne nabave te na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti donosi odluke u skladu s odredbama tog zakona kao i da javni naručitelj utvrđuje slobodnom ocjenom na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave koje će činjenice i okolnosti uzeti za dokazane.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je naručitelj ispravno utvrdio postojanje razloga za isključenje na strani žalitelja uzimajući u obzir potvrdu Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, dohvaćenu dana 7. prosinca 2020. godine putem EOJN RH, modula „Dohvat iz registra RH“ kojom je potvrđeno da žalitelj na dan 7. prosinca 2020. godine duguje 625.498,93 kuna javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava, kao i dodatno pribavljeno očitovanje Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir od 21. siječnja 2021. godine kojim je također potvrđeno da je na strani žalitelja dana 7. prosinca 2020. godine postojalo dugovanje između ostalog i na sljedećim kontima: 509.819,13 kuna na ime poreza na dodanu vrijednost te 114.595,58 kuna na ime poreza na dobit, te da su navedena dugovanja podmirena dana 8. prosinca 2020. godine. Dodatno valja istaknuti da je naručitelj u ovom postupku javne nabave iskoristio i institut pojašnjenja ažuriranih popratnih dokumenata propisan člankom 263. stavkom 2. ZJN 2016 te je zahtijevao od žalitelja pojašnjenje navedene okolnosti, a u odnosu na koji zahtjev je žalitelj dostavio naloge za plaćanje predmetnog poreznog dugovanja podnesene na dan 7. prosinca 2020. godine, a izvršene na dan 8. prosinca 2020. godine te potvrdu Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir od 9. prosinca 2020. godine kojom se potvrđuje da žalitelj na dan 9. prosinca 2020. godine nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. Također je potrebno napomenuti da žalitelj ne osporava da je u trenutku dohvata izvršenog putem EOJN imao porezni dug u utvrđenom iznosu. Analizom navedenih dokumenata, a koje žalitelj dostavlja ponovno uz žalbu kao dokaz, utvrđeno je da žalitelj nije tijekom postupka javne nabave, kao niti u žalbenom postupku u smislu članka 403. ZJN 2016, dokazao da je naručitelj nepotpuno ili pogrešno utvrdio činjenicu da je žalitelj na dan 7. prosinca 2020. godine imao dospjeli porezni dug.

Nadalje, u odnosu na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl.br. UsII-196/20 od 9. srpnja 2020. godine, na koju se žalitelj poziva u žalbi, valja istaknuti da je u navedenoj presudi riječ o bitno drugačijem činjeničnom stanju te da je u postupku koji je riješen navedenom presudom sporno dugovanje prestalo prijebojem, a u predmetnom postupku je tijekom pregleda i ocjene ponuda osim izjave o prijeboju, naručitelju bilo dostavljeno i „stanje računa poreznog obveznika“ izdano i potvrđeno od strane Porezne uprave, Ispostave Samobor, kojim je utvrđeno da tužitelj na dan dohvata nije imao dugovanja, već je bio u preplati.

Također, u odnosu na rješenje ovog državnog tijela KLASA: UP/11-034-02/20-01/956 od 11. siječnja 2021. godine, na koje se žalitelj poziva u žalbi, valja istaknuti da je u navedenom rješenju riječ o bitno drugačijem činjeničnom stanju, budući da je u navedenom postupku Porezna uprava dostavila očitovanje da na dan dohvata ponuditelj nije imao dugovanja s osnove javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava.

Zaključno, u odnosu na žaliteljev navod da je u značajno nepovoljnijoj poziciji nego što bi bio da je dohvat izvršen nakon 1. siječnja 2021. godine obzirom na promjene u načinu dohvaćanja podataka iz evidencije Porezne uprave putem EOJN, valja istaknuti da navedeno upućivanje na hipotetske razlike u postupanju u odnosu na buduće postupke nabave u konkretnom slučaju nije od utjecaja na zakonitost postupanja naručitelja.

Slijedom svega navedenog ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno svemu navedenom, a temeljem članka 425. stavak 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana slijedom čega je odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.000,00 kuna.

Sukladno članku 431. stavku 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka, stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. Grad Zagreb, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1
2. Elicom d.o.o., Zagreb, Štefanovec 138